

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 120.653 van 17 juni 2003
in de zaak A. 83.762/XII-2015.**

In zake : Mady VANDER SCHELDEN,
wonende te Deinze,
Berkenlaan 22

tegen :

de UNIVERSITEIT GENT.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Mady Vander Schelden op 26 april 1999 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van “het Besluit van het Bestuurscollege, waarbij de heer De Groote André, de heer Peter De Keyzer en mevrouw Wille Arlette bevorderd worden naar graad 5 met ingang van 1 januari 1996, ter kennis gebracht aan verzoekster per brief van 25 februari 1999”;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 7 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 mei 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. Devers, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van eerste auditeur-afdelingshoofd
R. Van Der Gucht;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op
de Raad van State;

Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden
samengevat als volgt :

1. Verzoekster is als vastbenoemd eerste correspondent belast met de taak van secretaresse van de vakgroep “wijsbegeerte en moraalwetenschap” in de faculteit Letteren en Wijsbegeerte aan de Universiteit Gent.
2. Bij nota P/BME/96D1/RVW/EM van 5 februari 1997 wordt aan de vastbenoemde personeelsleden in graad 4 van het ATP-kader van de faculteit Letteren en Wijsbegeerte ter kennis gebracht dat het bestuurscollege van de universiteit op 26 januari 1996 heeft beslist op 1 januari 1996 drie voltijdse betrekkingen in graad 5 op de formatie werkingsuitkeringen van de faculteit vacant te verklaren.
3. Aan de selectiecommissie worden 15 dossiers voorgelegd van kandidaten die voldoen aan de gestelde graadanciënniteit en die voorafgaandelijk geslaagd zijn in het opgelegd examen.
4. Op basis van de bijgevoegde evaluatieverslagen beslist de selectiecommissie op 30 maart 1998, “overwegende dat zonder afbreuk te willen doen aan de verdiensten van de overige sollicitanten, de verdiensten van de dames en heren A. De Groote, C. De Pauw en A. Wille omwille van hun grotere zelfstandigheid en hun grotere verantwoordelijkheden, als nog iets groter moeten worden beschouwd”, A. De Groote, C. De Pauw en A. Wille voor te dragen voor bevordering naar graad 5.
5. Vier personeelsleden, waaronder verzoekster en Peter De Keyzer, tekenen bij de selectiecommissie bezwaar aan.

6. Op 12 juni 1998 wordt verzoekster door de selectiecommissie gehoord.

7. Op 26 november 1998 beslist de selectiecommissie “dat er na het horen van de dames N. [...] en M. Vander Schelden en het onderzoek van hun bezwaarschriften en die van mevrouw M. [...] en de heer P. De Keyzer grond is om de op 30 maart 1998 voorgestelde voordracht tot bevordering te wijzigen, waardoor (alfabetisch) de heren André De Groote, Peter De Keyzer en mevrouw Arlette Wille voor bevordering worden voorgedragen”.

Zij stelt een ontwerp van gemotiveerd besluit vast dat aan het bestuurscollege ter goedkeuring zal worden voorgelegd en waarvan de motieven luiden als volgt :

“Overwegende dat alle sollicitanten zeer grote verdiensten hebben; doch dat door het gecontingenteerd aantal bevorderingsplaatsen niet alle kandidaten kunnen bevorderen, moet er gekozen worden tussen zeer waardevolle kandidaten. Om die reden mag het niet voordragen van eveneens waardevolle kandidaten niet beschouwd worden als een negatieve beoordeling van hun verdiensten.

Overwegende dat de dames en heren..... en M. Vander Schelden in hun respectieve vakgroep of dienst tot algehele voldoening administratieve taken uitvoeren;

Overwegende dat mevrouw C. De Pauw een uiterst belangrijke rol speelt in de vakgroep Latijn en Grieks waar zij een zeer brede waaier van uiteenlopende taken vervult en daarbij van een grote werkkraft, dynamiek en organisatietalent getuigt; verder overwegende dat zij haar taken op twee verschillende locaties moet uitvoeren, verantwoordelijke is voor het dagelijks bestuur van 3 grote bibliotheken en ook nauw betrokken is met de lerarenopleiding wat betreft de vakdidactiek Latijn en Grieks;

Overwegende dat de heer A. De Groote geëvolueerd is van technicus bij het fonetisch laboratorium tot de centraal-administratieve kracht van de vakgroep Nederlandse taalkunde, die als dusdanig met een veelheid aan taken belast is, zowel wat betreft het onderwijs als het onderzoek. Verder overwegende dat hij zich gespecialiseerd heeft in het tekenen van dialectkaarten en dat hij getuigt van veel inzet, betrokkenheid en efficiëntie;

Overwegende dat mevrouw A. Wille in de vakgroep Frans een veelheid aan taken en verantwoordelijkheden op verschillende niveaus opneemt, nl. de functie van vakgroepsecretaris, administratieve en logistieke taken ter ondersteuning van het vakgebied Franse literatuur en de vakdidactiek Frans, alsook administratieve taken ten behoeve van de opleidingscommissie Taal- en letterkunde : Romaanse talen; verder overwegende dat zij daarbij blijk geeft van veel organisatorische talenten, efficiëntie, zin voor initiatief, verantwoordelijkheidsgevoel, aanpassingsvermogen en stressbestendigheid en aldus werkelijk als een spilfiguur in de vakgroep moet worden aanzien;

Overwegende dat de heer P. De Keyzer sedert 31 januari 1994 deeltijds syndicaal vrijgestelde (50%) is en als dusdanig niet onderworpen is aan het hiërarchisch gezag van een diensthoofd, dat hij voordien in het seminarie voor musicologie, thans vakgroep Kunst-, muziek- en theaterwetenschappen een administratieve functie uitoefende en daarvoor steeds de beoordeling 'zeer goed' werd toegekend.

Verder overwegende dat hij als lid van de raad van bestuur, van de overlegcomités en verschillende werkgroepen op gepaste wijze de belangen van het ATP weet te behartigen en daarbij het algemeen belang van de universiteit voor ogen blijft houden en daarbij van een uitermate grote werkkraft en inzet getuigt;

Overwegende dat het niveau van de functie van kandidaat P. De Keyzer qua zelfstandigheid, verantwoordelijkheid en inzet dermate hoger ligt dan bij de andere kandidaten, zodat hij als eerste in aanmerking komt voor bevordering; dat de dames C. De Pauw en A. Wille en de heer A. De Groote een functie uitoefenen met grotere zelfstandigheid en grotere verantwoordelijkheidszin en hun verdiensten daarom als nog iets groter moeten worden beschouwd dan die van de overige kandidaten; en dat van deze 3 kandidaten mevrouw A. Wille en de heer A. De Groote omwille van hun hogere opleiding dan mevrouw C. De Pauw, en het daaruit volgend niveau waarop de functie wordt vervuld, eerder voor selectie in aanmerking komen;

Draagt de selectiecommissie volgende sollicitanten voor om in de faculteit letteren en wijsbegeerte te worden bevorderd naar graad 5 : (alfabetisch) André De Groote, Peter de Keyzer en Arlette Wille”;

8. Bij schrijven van ongekende datum (bij het bestuur ingekomen op 8 januari 1999) tekent onder meer verzoekster bij de selectiecommissie bezwaar aan tegen de nieuwe voordracht.

9. Na verzoekster andermaal te hebben gehoord, beslist de selectiecommissie op 21 januari 1999 dat er geen grond is om de op 26 november 1998 voorgestelde voordracht tot bevordering te wijzigen.

10. Op 12 februari 1999 beslist het bestuurscollege A. De Groote, P. De Keyzer en A. Wille, met ingang van 1 januari 1996 te bevorderen naar graad 5.

Het bestuurscollege neemt daarbij de aangehaalde motivering van het voorstel van de selectiecommissie woordelijk over.

11. Bij schrijven van 25 februari 1999 deelt de rector aan verzoekster mede dat het bestuurscollege heeft beslist de voornoemde personeelsleden te bevorderen naar graad 5;

Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende, ambtshalve, wegens het overlijden van André De Groote op 12 april 1999, dat verzoekster geen belang heeft bij haar beroep in zoverre het is gericht tegen de bevordering van André De Groote;

Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoekster in het eerste middel schending aanvoert van het gelijkheidsbeginsel;

Overwegende dat zij dit beginsel in een eerste middelonderdeel “vooreerst” geschonden acht “wat betreft de algehele procedure” van bevordering; dat zij in dit middelonderdeel haar grieven als volgt uiteenzet :

“De vergelijking dient te gebeuren met kennis van zaken. De benoemende overheid moet voldoende zijn ingelicht : zij moet beschikken over de inlichtingen die haar in staat moeten stellen de titels en verdiensten van de kandidaten objectief te beoordelen.

In casu werden de kandidaten door een selectiecommissie beoordeeld aan de hand van een evaluatie (sterkte/zwakte-analyses). Het probleem dat zich daarbij echter stelt is dat deze evaluaties met het oog op bevordering voor de verschillende kandidaten telkens door verschillende instanties werden opgesteld en dat de kandidaten bijgevolg niet gelijk werden behandeld.

Bovendien is het zo dat de wijze waarop de evaluatoren de kandidaten evalueren een belangrijk element kan zijn bij eventuele latere evaluaties die op henzelf betrekking hebben. Het is echter een feit dat sommige evaluatoren -niet verzoekster- in de hoogste graad staan wat betreft bevorderingen. Deze evaluatoren kunnen dus niet meer zelf het voorwerp uitmaken van evaluatie. Gezien zij dus niet onder deze 'druk' staan is het niet ondenkelijk dat zij anders opkijken tegen hun taak als evaluator. Weer komt dus de gelijke behandeling van de kandidaten in het gedrang.

De beoordeling van de kandidaten werd wel gemaakt aan de hand van een model. Dit model is echter van die aard dat een afweging of zelfs een vergelijking niet mogelijk is. De betrokken evaluatoren waren namelijk vrij in de wijze van invullen ook wat betreft de gesloten vragen. Er werd geen stramien vooropgesteld dat een weging zou toelaten bijvoorbeeld 1 voor zeer goed, 2 voor goed, 3 voor voldoende en 4 voor onvoldoende. Er kon met ja, nee, zeer goed of met wat dan ook geantwoord worden, zodat de uiteindelijk beoordeling in feite niet meer rust op objectieve gegevens van een instantie die met kennis van zaken kan oordelen, maar wel op de subjectieve inschatting van de selectiecommissie van de niet éénvormige gegevens van de evaluerende instanties, wat uiteindelijk neerkomt op een totale willekeur”;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt, wat de “algehele procedure” betreft, dat alle kandidaten slaagden in het voorafgaand examen en dat daarom als beoordelingscriterium het evaluatieverslag werd “vooropgesteld”, dat de benoemende overheid, bij ontstentenis van anders luidende bepalingen, niet verplicht is vooraf de beoordelingscriteria vast te stellen, noch ter kennis te brengen aan gegadigden, dat wel wordt vereist dat achteraf uit de motivering van het bevorderingsbesluit moet blijken welke criteria de overheid heeft gehanteerd en welk gewicht zij heeft gehecht aan de diverse criteria, zoals in casu is gebeurd;

Overwegende dat verzoekster in de memorie van wederantwoord handhaaft dat de gevolgde procedure “a priori niet [kan] deugen, omdat zij, na een pro forma test waarin iedereen slaagt, steunt op de diverse evaluatie-verslagen waarbij uiteraard de meest handige vakgroepen hun kandidaten de meest bloemrijke beoordeling hebben meegegeven”; dat volgens haar een reële vergelijkingsbasis ontbreekt omdat alles afhangt van het “al dan niet inflatoir taalgebruik van de evaluatoren in kwestie”;

Overwegende dat de verwerende partij in de laatste memorie nog wijst op het universiteitsreglement waarop de bestreden beslissing stoelt;

Overwegende dat de grieven van verzoekster tegen de gevolgde procedure zijn samen te vatten als volgt : de evaluatieverslagen werden door verschillende instanties opgesteld, evaluatoren kunnen anders opkijken tegen hun taak als evaluator, het ter beschikking gestelde evaluatiemodel is niet van aard dat een vergelijking van de gegadigden mogelijk is, in het bijzonder door de gegeven vrijheid bij de wijze van invullen ervan en het daaruit volgende gebrek aan eenvormigheid dat geen weging in punten zou toelaten;

Overwegende dat voor de te begeven betrekkingen toepassing werd gemaakt van een besluit van het bestuurscollege “houdende de procedure van toewijzing van betrekkingen, de wijze waarop de aanwervingsproeven worden georganiseerd, de selectieprocedure voor de bevorderingen zonder examen en de regels inzake de waarneming van tijdelijk vacante betrekkingen bij het administratief en technisch personeel”; dat uit de artikelen 32 tot 47 van dit besluit onder meer blijkt dat de bevordering tot de beoogde graad slechts kan geschieden na het slagen voor een bevorderingsexamen, dat de examencommissie beslist of de kandidaten geslaagd zijn of niet, dat de selectiecommissie aan de hand van de evaluatie-verslagen motiveert welke geslaagde kandidaten binnen het beschikbare contingent voor bevordering in aanmerking komen en welke niet, dat de evaluatie, wat het personeel van de algemene diensten en facultaire logistieke diensten betreft, wordt opgemaakt door twee hiërarchische meerderen die vooraf door het bestuurscollege worden aangeduid en, wat het personeel bij de vakgroepen betreft, door de vakgroepraad, dat dergelijk evaluatieverslag een “sterkte-zwakte-analyse” bevat van het betrokken personeelslid dat inzage krijgt en er commentaar kan bijvoegen, dat de selectiecommissie, in voorkomend geval na doorlopen van de voorgeschreven bezwaarprocedure, een ontwerp van gemotiveerde beslissing opmaakt en dit ontwerp

samen met de ingediende bezwaren aan het bestuurscollege bezorgt en dat het bestuurscollege over het voorstel beraadslaagt en een met redenen omklede beslissing neemt;

Overwegende dat niet wordt betwist dat de rector voor het opstellen van het evaluatieverslag een evaluatiemodel ter beschikking heeft gesteld: ten einde “de evaluatieverslagen van alle sollicitanten optimaal te kunnen vergelijken” vindt de rector het “aangewezen dat die verslagen gelijkvormig opgesteld worden”; dat de rector dit model als een triptiek heeft opgevat; dat hij immers wijst op een eerste “luik” dat een “beknorte omschrijving van de functie van het personeelslid” omvat, een tweede “luik” met een aantal “open” vragen, “d.w.z. vragen waarop een uitgebreid antwoord moet worden gegeven” en tenslotte een derde “luik” met een aantal “gesloten” vragen, “d.w.z. vragen die met enkele woorden kunnen beantwoord worden (bvb. voldoende, goed, zeer goed,...), hoewel een omschrijving ook hier meer verhelderend zal kunnen werken”; dat de rector voorts nog preciseert :

“Dit betekent dat de evaluatie naast positieve elementen ook kritische opmerkingen bevat, ook al is de evaluatie globaal positief. Als verschillende kandidaten door dezelfde evaluator(en) geëvalueerd worden, moeten de evaluaties zodanig zijn dat ze een onderscheid tussen de verschillende kandidaten duidelijk maken. Zonder een rangorde van alle kandidaten te moeten opmaken, moeten de evaluaties toch derwijze zijn dat het voor de selectiecommissie duidelijk wordt welke kandida(a)t(en) prioritair in aanmerking komen voor de beschikbare plaatsen”

en :

“Het bestuurscollege heeft er bovendien sterk de nadruk opgelegd dat de wijze waarop de evaluatoren aan hun opdracht voldoen, een belangrijk element zou kunnen zijn bij eventuele latere evaluaties die op henzelf betrekking hebben”;

Overwegende dat de Raad van State zich vergeefs afvraagt waarom het tot benoemen bevoegd orgaan zich over de geschiktheid van de kandidaten die geslaagd zijn in het bevorderingsexamen niet zou mogen laten voorlichten door een selectiecommissie, die een ontwerp van gemotiveerde beslissing opstelt, en door de tegen het voorstel van de selectiecommissie eventueel ingediende bezwaren; dat voorts bij zulke procedure de gelijke behandeling van de kandidaten niet wordt miskend wanneer de selectiecommissie haar voorstel formuleert aan de hand van het evaluatieverslag dat voor elk van de gegadigden wordt opgesteld, naar het geval door de vakgroepraad of door twee hiërarchische meerderen, over het functioneren van die kandidaat in zijn of haar werkomgeving (gepeild wordt onder

meer naar zin voor initiatief, verantwoordelijkheidszin, betrouwbaarheid, sociale omgang, beschikbaarheid, houding op het werk en andere vaardigheden of eigenschappen), in voorkomend geval overigens met de eigen commentaar die de geëvalueerde steeds aan dit verslag mag toevoegen; dat immers op die manier de evaluatie wordt opgesteld door degenen die, wegens hun onmiddellijke en dagelijkse betrokkenheid met de kandidaat, het best geplaatst zijn om op gefundeerde wijze te oordelen over dit functioneren; dat dit de gelijke behandeling eerder dient dan te kort doet; dat het aan dergelijke procedure, aangezien kandidaten uit verschillende vakgroepen of diensten komen, inherent is dat het verslag niet door dezelfde evaluatoren wordt opgesteld; dat te dezen overigens het ter beschikking stellen door de rector van een eenvormig evaluatiemodel mogelijke divergenties binnen zekere perken wou en kon houden; dat voorts een beschrijvende “sterkte-zwakte-analyse” op zich de ene kandidaat niet in een minder gelijke situatie tot de andere plaatst dan een evaluatie die in punten is gewaardeerd; dat een beschrijvende evaluatie anders, maar daarom alleen niet minder objectief is dan een in punten uitgedrukte evaluatie; dat ook een dergelijke evaluatiemethode geacht mag worden de benoemende overheid in staat te stellen met kennis van zaken te beslissen en er haar alleszins niet van ontslaat om die kandidaat te benoemen die het best beantwoordt aan de vereisten die de vacante betrekking stelt, en daarbij haar uiteindelijke beslissing te steunen op in rechte en in feite aanvaardbare motieven;

Overwegende dat verzoekster de selectiecommissie wel verwijt van de evaluatieverslagen een “subjectieve inschatting” te hebben gedaan, en die evaluatieverslagen bovendien aanwrijft “inflatoir” en “bloemrijk” te zijn; dat de gebeurlijke onwettigheid die verzoekster aldus poogt aan te tonen echter niet aan de voorgeschreven bevorderingsprocedure zelf kleeft; dat zij die kritiek ook niet bij algemeenheden mag laten, zoals zij het doet in het inleidend verzoekschrift, maar ze in voorkomend geval wel kan betrekken op de concrete afweging en vergelijking van de kandidaten die bij de in het geding zijnde bevorderingsronde mogelijk, bij de tenuitvoerlegging van de bevorderingsprocedure, door de selectiecommissie is gedaan; dat dit verwijt verder aan bod komt; dat daarentegen niet blijkt dat de procedure zoals vastgesteld in het besluit van het bestuurscollege “houdende de toewijzing van betrekkingen...” uit zichzelf laakbaar is en tot een ongelijke behandeling van de kandidaten moet leiden; dat het middelonderdeel ongegrond is;

Overwegende dat verzoekster in het eerste middel van het inleidend verzoekschrift de procedure ook in het bijzonder laakt “wat betreft de

benoeming van de heer Peter De Keyzer”; dat zij over dit tweede onderdeel volgende grieven doet gelden :

“Essentieel voor een objectieve vergelijking is dat de beoordelingscriteria voor iedere kandidaat dezelfde zijn.

Alle andere kandidaten worden beoordeeld op basis van de functie die ze momenteel uitvoeren. Peter De Keyzer heeft momenteel geen actieve functie als niveau 4 binnen de faculteit, hij is namelijk voor 50% vrijgesteld (syndicaal werk) en voor het overige oefent hij een bestuursfunctie uit.

De selectiecommissie erkent uitdrukkelijk dat een evaluatie van het functioneren van de heer De Keyzer in feit niet mogelijk is :

De selectiecommissie ziet zich gesteld voor een moeilijke opdracht : de raad van beheer heeft de syndicale vrijgestelden onttrokken aan het hiërarchisch gezag en zowel de vakgroepraad als de evaluatoren stellen 'dat zij eigenlijk niet kunnen beoordelen'. Toch moet de selectiecommissie een voorstel formuleren.

De selectiecommissie doet dit dus op basis van de aanspraken en de manier waarop Peter De Keyzer zijn functioneren omschrijft. Op basis van diens 'zelfevaluatie', die aan geen enkel objectieve test wordt onderworpen, wordt geoordeeld dat hij de bevordering verdient.

Ofschoon in het bijzonder één lid van de selectiecommissie het moeilijk heeft met het niet langer voordragen van een eerder geselecteerd kandidaat, en dit ongeacht de persoon, bereikt de selectiecommissie een consensus. Zij erkent zich in de eerste fase te zeer geconcentreerd te hebben op de dossiers van de facultaire kandidaten en het dossier van kandidaat P. De Keyzer eerder buiten beschouwing te hebben gelaten. Op basis van de argumentatie in het bezwaarschrift en rekening houdende met de elementen in het evaluatieverslag, komt de selectiecommissie thans tot de conclusie dat het niveau van de functie van kandidaat P. De Keyzer qua zelfstandigheid, verantwoordelijkheid en inzet dermate hoger ligt dan bij de andere kandidaten, zodat hij als eerste in aanmerking komt voor bevordering.

Verzoekster moet dus tot de vaststelling komen dat syndicaal werk en/of een bestuursfunctie een bijkomend criterium vormt dat één kandidaat voorsprong geeft op alle andere kandidaten. Nochtans diende de evaluatie te gebeuren op basis van het werk dat binnen de faculteit gepresteerd wordt, onder het hiërarchisch gezag van de werkgever. Bovendien is het hier zo dat de evaluatie niet gebeurt door een instantie die los staat van de belanghebbende, maar is het de belanghebbende zelf die zijn evaluatie mag doen, die dan nog bovendien zonder meer blijkt geloofd te worden”;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord repliceert dat blijkens de bestreden beslissing de mate van zelfstandigheid en verantwoordelijkheid die de uitgeoefende functie met zich meebrengt als decisief criterium werd gehanteerd, dat precies uit de evaluatieverslagen de mate van zelfstandigheid en verantwoordelijkheid is gebleken, en het gebrek aan evaluatie van Peter De Keyzer door een hiërarchisch meerdere hier geen afbreuk aan doet;

Overwegende dat verzoekster in de memorie van wederantwoord dupliceert dat uitsluitend de verdienste binnen de vakgroep ter beoordeling kan staan bij een bevordering en dat externe elementen, in casu bestuurskundig werk als

vrijgestelde, niet in aanmerking genomen kunnen worden, dat van Peter De Keyzer geen verslag voorhanden is omdat hij zijn functie uitoefent buiten de dienst, dat de selectiecommissie enkel uitgaat van de verklaringen van de kandidaat zelf;

Overwegende dat de verwerende partij in de laatste memorie nog doet gelden dat de selectiecommissie, hierin bijgetreden door het bestuurscollege, in de aangevochten beslissing zelf, als criteria heeft aangenomen de zelfstandigheid, de verantwoordelijkheid en de inzet, dat waarom de uitverkoren kandidaten aan de hand van deze criteria de voorkeur kregen op verzoekster daar te lezen staat, dat deze criteria te toetsen waren aan de gegevens van de evaluatieverslagen van de kandidaten; dat zij meer bepaald wat Peter De Keyzer betreft wijst op de moeilijkheid dat geen evaluatieverslag beschikbaar was vanwege zijn activiteit als vrijgestelde vakbondsafgevaardigde, dat de uitoefening van een reglementaire vakbondsfunctie waardoor de normale regels van de evaluatie buitenspel staan de betrokkene geen nadeel mag opleveren als het op bevorderingen aankomt, dat dezelfde beoordelingscriteria als voor de andere kandidaten op hem toepasbaar zijn “om, vertrekkende van zijn laatste beoordeling (deze van 1990-1991, die ‘zeer goed’ was), te worden toegepast op zijn sinds 1994 uitgeoefende activiteiten, zulks aan de hand van de aan de selectiecommissie bekende informatie (zoals deze werd aangereikt door de betrokkene in zijn bezwaarschrift van 22 april 1998, hetwelk inhoudelijk steun vindt in de gezegdes van de rector en van de vice-rector van 16 februari 1998)”;

Overwegende dat de evaluatie van de geschiktheid van de kandidaten voor de te begeven betrekking, zoals blijkt uit het voorstel van de selectiecommissie, voor alle kandidaten gebeurt op basis van de uitgeoefende functie; dat niet, zoals verzoekster stelt, “uitsluitend de verdienste binnen de vakgroep ter beoordeling kan staan bij een bevordering”; dat immers ook los van de situatie van Peter De Keyzer, de verschillende kandidaten geen identieke functies uitoefenen, aangezien sommige kandidaten kunnen behoren tot de logistieke diensten en niet door een vakgroepraad geëvalueerd kunnen worden, maar luidens het procedurereglement “door twee hiërarchische meerderen die vooraf door het Bestuurscollege worden aangeduid”; dat hoe dan ook geen voorschrift Peter De Keyzer verhindert kandidaat te zijn voor de openstaande betrekking, waaruit volgt dat de selectiecommissie en de benoemende overheid ook zijn titels en verdiensten in overweging moeten nemen en vergelijken met de aanspraken van de andere kandidaten; dat hij niet het slachtoffer mag zijn van het feit dat het procedurebesluit voor de wijze van

het opstellen van een evaluatieverslag met zijn bijzondere geval niet uitdrukkelijk rekening houdt; dat de selectiecommissie terecht de laatst bekende beoordeling van Peter De Keyzer als nuttig element mag aanvoeren; dat zij voorts blijkt de door Peter De Keyzer uitgeoefende functie te hebben getoetst aan de voor de andere kandidaten aangenomen criteria zelfstandigheid, verantwoordelijkheid en inzet; dat zij dit heeft gedaan “[o]p basis van de argumentatie in het bezwaarschrift en rekening houdende met de elementen in het evaluatieverslag”; dat zij dus eensdeels rekening heeft gehouden met de door Peter De Keyzer zelf geopperde “argumentatie in het bezwaarschrift” tegen haar eerste voorstel; dat dit nog iets anders is dan, zoals verzoekster beweert, een kandidaat zelf een evaluatieverslag laten opstellen; dat niet wordt ingezien welk doel de bezwaarprocedure kan dienen, als ze er niet mag in resulteren de selectiecommissie te overtuigen; dat de commissie anderdeels ook rekening heeft gehouden met “de elementen in het evaluatieverslag”; dat dit “evaluatieverslag” blijkt te zijn ondertekend, niet door Peter De Keyzer maar door de rector en de vice-rector: personen die, hoewel geen “hiërarchische” meerderen, hem wel het meest van nabij kennen in zijn uitgeoefende functie; dat het verweer in die mate overtuigt; dat de selectiecommissie, door ten overstaan van Peter De Keyzer te handelen op de beschreven wijze, tegenover de andere kandidaten niet het gelijkheidsbeginsel heeft miskend; dat het middelonderdeel ongegrond is;

Overwegende dat wat voorafgaat nog de vraag open laat of de procedure, die op zichzelf beschouwd kandidaten niet op ongelijke wijze behandelt, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel werd toegepast;

Overwegende dat te dezen uit een vergelijking van de gemotiveerde voordracht door de selectiecommissie en de gemotiveerde beslissing van de benoemende overheid blijkt dat de laatste kennis heeft genomen van het voorstel van de selectiecommissie, zich er volledig bij heeft aangesloten en zich ook de motieven ervan heeft eigen gemaakt;

Overwegende dat de benoemende overheid zich voor haar keuze op het advies van de selectiecommissie mocht steunen, maar slechts voor zover dat advies een precieze afweging bevat van de verschillende kandidaturen en er ook uit blijkt op grond van welke objectieve criteria die vergelijking is gebeurd;

Overwegende dat verzoekster over haar benoemde concurrenten in het inleidend verzoekschrift geen concrete grieven verwoordt; dat zij dit over Arlette Wille en André De Groote wel doet in de memorie van wederantwoord; dat haar dit niet kwalijk kan worden genomen, aangezien de tekst van het benoemingsbesluit haar blijkbaar eerst kenbaar is gemaakt door neerlegging ervan in het administratief dossier; dat verzoekster evenwel ook in haar memorie van wederantwoord over Peter De Keyzer enkel de kritiek handhaaft over de gevolgde procedure bij zijn evaluatie die hiervoor reeds werd onderzocht en weerlegd; dat zij in die memorie daarentegen de motieven die de benoemende overheid er toe hebben gebracht in het benoemingsbesluit te affirmeren dat Peter De Keyzer “als eerste in aanmerking komt voor bevordering” nog steeds onbesproken laat; dat, mede gelet op wat hiervoor over de ontvankelijkheid met betrekking tot de benoeming van André De Groote betreft is vastgesteld, het middel dan nog enkel onderzocht moet worden wat betreft de benoeming van Arlette Wille;

Overwegende dat verzoekster in die memorie opmerkt dat de commissie wel schrijft dat C. De Pauw, A. Wille en A. De Groote een functie uitoefenen met grotere zelfstandigheid en grotere verantwoordelijkheid, maar dat die formule niets zegt over het “waarom” van deze grotere zelfstandigheid en verantwoordelijkheid, dat de commissie vervolgens de voorkeur geeft aan A. Wille en A. De Groote omwille van hun hogere opleiding, maar dat een afweging moet worden gemaakt van de opleidingen van de andere kandidaten en dat haar opleiding minstens even hoog is als die van de geselecteerde kandidaten;

Overwegende dat de verwerende partij in de laatste memorie handhaaft dat de selectiecommissie aan de hand van de evaluatieverslagen kon besluiten dat aan Arlette Wille en André De Groote de voorkeur kon worden gegeven op verzoekster :

“Van Arlette Wille blijkt dat haar zin voor eigen initiatief zeer groot is, dat ze de administratieve en logistieke spil is van de vakgroep, dat ze haar werk (voor het overgrote deel) zelf organiseert, spontaan op de voorgrond komt en spontaan ter beschikking is voor bijzondere opdrachten, ook buiten de

diensturen. Bovendien dat ze kwalitatief en kwantitatief aan de hoogste eisen voldoet.

Van André De Groote blijkt dat hij een dubbele opdracht vervult, de betrouwbare logistieke spil is van de vakgroep, een hoge graad van zin voor initiatief heeft en het hem toevertrouwde volume aan werk zelf organiseert (en verbeteringsvoorstellen doet), terwijl hij tevens de communicatiespil is van de dienst.

Die elementen van zelfstandigheid, verantwoordelijkheid en inzet komen in het (nochtans ook zeer positief) evaluatieverslag van de verzoekster niet, dan wel minder aan bod. Zij wordt vooral geprezen voor haar uitvoerend werk.

Kortom, het door de selectiecommissie gemaakte onderscheid in beoordeling van de kandidaten aan de hand van de door haar vastgestelde (en niet bekritiseerde) criteria, vindt wel degelijk steun in de evaluatieverslagen van de betrokkenen, zodat de materiële motiveringsplicht is ingevuld”;

Overwegende dat de verwerende partij de hogere opleiding enkel als bijkomend criterium heeft gebruikt, om tussen drie op grond van de selectiecriteria gelijkwaardig geachte kandidaten A. Wille, A. De Groote en C. De Pauw een keuze te maken; dat verzoekster bijgevolg enkel belang heeft om ook haar opleiding te doen gelden, indien zij kan aantonen dat zij ten onrechte niet minstens gelijkwaardig met deze kandidaten werd geklasseerd, terwijl precies dit aantonen de gegrondheid van haar middel reeds afdoende zou bewijzen; dat bijgevolg op dit aspect van haar grief hoe dan ook niet verder moet worden ingegaan;

Overwegende, als verzoekster beweert dat de benoemende overheid niet zegt “waarom” zij tot het besluit komt dat Arlette Wille over grotere zelfstandigheid en grotere verantwoordelijkheden beschikt, zij al vooreerst voorbijgaat aan de volgende in de beslissing opgenomen verantwoording :

“Overwegende dat mevrouw A. Wille in de vakgroep Frans een veelheid aan taken en verantwoordelijkheden op verschillende niveaus opneemt, nl. de functie van vakgroepsecretaris, administratieve en logistieke taken ter ondersteuning van het vakgebied Franse literatuur en de vakdidactiek Frans, alsook administratieve taken ten behoeve van de opleidingscommissie Taal- en letterkunde : Romaanse talen; verder overwegende dat zij daarbij blijk geeft van veel organisatorische talenten, efficiëntie, zin voor initiatief, verantwoordelijkheidsgevoel, aanpassingsvermogen en stressbestendigheid en aldus werkelijk als een spilfiguur in de vakgroep moet worden aanzien”;

dat die verantwoording de benoemende overheid er toe bracht te beslissen dat Arlette Wille “een functie [uitoefent] met grotere zelfstandigheid en grotere verantwoordelijkheidszin en [haar] verdiensten daarom als nog iets groter [moeten] worden beschouwd dan die van de overige kandidaten”;

Overwegende dat de Raad van State zijn beoordeling van de aanspraken en verdiensten van de kandidaten niet in de plaats mag stellen van de benoemende overheid; dat hij te dezen vaststelt dat de overgeschreven verantwoording en conclusie, mits zij steun vinden in feite, in het administratief dossier, ook in rechte de voorkeur van het bestuur vermogen te staven; dat het antwoord op de vraag of die overweging grondslag vindt in het administratief dossier, gelet op de gevolgde procedure, een onderzoek en vergelijking vereist van de evaluatieverslagen van verzoekster en van Arlette Wille, van hun eventuele eigen toegevoegde commentaren, van de eventuele bezwaarschriften en van het antwoord erop gegeven door de selectiecommissie; dat verzoekster evenwel geen kans heeft gehad om zich hier nuttig over te verantwoorden, nu de evaluatieverslagen van haar concurrenten niet in het administratief dossier werden neergelegd en eerst later aan de Raad zijn voorgelegd; dat haar alsnog die mogelijkheid moet worden gegund,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen wat de benoeming van André De Groote en van Peter De Keyzer betreft.

Artikel 2.

De debatten worden heropend.

Artikel 3.

Aan verzoekster wordt een termijn van 30 dagen verleend, te rekenen van de betekening van dit arrest, om een aanvullende memorie neer te leggen.

Aan de verwerende partij wordt een termijn van 30 dagen verleend, te rekenen vanaf de betekening door de griffie van de aanvullende memorie van verzoekster of van de mededeling dat binnen de haar toegemeten termijn door verzoekster geen aanvullende memorie is neergelegd, om een aanvullende memorie neer te leggen.

Artikel 4.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast, in voorkomend geval na kennisname van de bedoelde aanvullende memories, de zaak verder te onderzoeken.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien juni 2003, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.